

The long day closes

(tekst: Chorley, muziek: Sullivan)

No star is o'er the lake,
Its pale watch keeping,
The moon is half awake,
Through gray mist creeping,
The last red leaves fall round
The porch of roses,
The clock hath ceased to sound,
The long day closes.
Sit by the silent hearth
In calm endeavour,
To count the sounds of mirth,
Now dumb for ever.
Heed not how hope believes
And fate disposes:
Shadow is round the eaves,
The long day closes.
The lighted windows dim
Are fading slowly.
The fire that was so trim
Now quivers lowly.
Go to the dreamless bed
Where grief reposes;
Thy book of toil is read,
The long day closes.

De lange dag gaat ten einde

*Geen ster houdt bleek de wacht boven het meer.
De maan is half wakker en sluipt door de grijze mist.
De laatste rode blaadjes vallen rond het rozenprieel.
De klok heeft opgehouden te slaan; de lange dag gaat ten einde.
Ga bij de stille haard zitten en probeer in je kalme herinnering terug te brengen
De vrolijke geluiden, die nu voor altijd verstomd zijn.
Schenk er geen aandacht aan hoe hoop gelooft maar dat het lot beslist:
De schaduw hangt rond de randen van het dak; de lange dag gaat ten einde.
De verlichte ramen verduisteren, vervagen langzaam.
Het vuur, dat zo flink was, bibbert nu, zwakjes.
Ga naar het droomloze bed, waar verdriet rust vindt.
Het verslag van je gezwoeg is gelezen; de lange dag gaat ten einde.*